

ՄԵԼԻԲ ՄԵԼԻՔՅԱՆ
*ՀՀ Վճռաբեկ դատարանի աշխատակազմի
իրավական փորձաքննությունների ծառայության
գլխավոր մասնագետ,
իրավագիտության մագիստրոս*

MELIK MELIKYAN
*Chief Specialist, Legal Expertise Service,
Staff of the RA Court of Cassation,
Master of Law,*

МЕЛИК МЕЛИКЯН
*Главный специалист службы правовой экспертизы
Аппарата Кассационного суда РА,
Магистр права*

**ՆԱԽՈՐԴՈՂ ՀԱՆՑԱԳՈՐԾՈՒԹՅՈՒՆԸ՝ ՈՐՊԵՍ ՓՈՂԵՐԻ
ԼՎԱՑՄԱՆ ՀԱՄԱՐ ՔՐԵԱԿԱՆ ՊԱՏԱՍԽԱՆԱՏՎՈՒԹՅԱՆ
ՆԱԽԱՊԱՅՄԱՆ**

**PREDICATE OFFENCES AS A PRECONDITION OF CRIMINAL
LIABILITY FOR MONEY LAUNDERING**

**ПРЕДШЕСТВУЮЩИЕ ПРЕСТУПЛЕНИЯ КАК ПРЕПОСЫЛКИ
УГОЛОВНОЙ ОТВЕТСТВЕННОСТИ ЗА ОТМЫВАНИЕ ДЕНЕГ**

Իրավունքի զարգացման շարունակական գործընթացի և հատկապես միջազգային լավագույն փորձի ուսումնասիրության արդյունքում նկատելի է դառնում, որ փողերի լվացում հանցագործության համար քրեական պատասխանատվության նախապայման համարվող նախորդող հանցագործության վերաբերյալ մինչև այդ հայտնի կարգավորումները ենթարկվել են կարդինալ փոփոխությունների և քննարկվող հանցագործության որակման ու քրեաիրավական գնահատականի արժանանալու տեսանկյունից այն էապես «սուվերանացվել» է տվյալ կանխապայմանից:

Նման իրավիճակում անձին քննարկվող հանցագործության մեջ մեղավոր ճանաչելիս պարտադիր պայման չէ, ինչպես նախորդող հանցագործության կատարման համար օրինական ուժի մեջ մտած դատավճռի, այնպես էլ նախորդող հանցագործության ապացուցված լինելու և դրա քրեաիրավական հատկանիշներն ամբողջությամբ բացահայտված լինելու հանգամանքների առկայությունը: Նշվածի համատեքստում առաջ են գալիս նախորդող հանցագործության ապա-

ցուցվածության սանդղակին, ուստի նաև անձի անմեղության կանխավարկածի հիմնարար սկզբունքին, նախորդող և հաջորդող հանցագործությունների հարաբերակցությանն առնչվող հարցերը, որոնք էլ սույն աշխատանքի հետազոտման առարկան են:

Հարկ է նշել, որ մինչ 2004 թվականի դեկտեմբերի 14-ի թիվ ՀՕ-16-Ն ինկորպորացիայով կատարված փոփոխությունները թիվ ՀՀ քրեական օրենսգրքի 190-րդ հոդվածում ամրագրված՝ գույքի՝ հանցավոր ճանապարհով ստացված լինելու նախապայմանի նախատեսումը, քրեական պատասխանատվություն էր սահմանված՝ ապօրինի ծագում ունեցող գույքը «լվանալու» համար¹, ինչից հետո ՀՀ քրեական օրենսգրքում սահմանվեցին այն հանցագործությունների սպառիչ ցանկը, որոնց դեպքում հնարավոր էր իրականացնել քննարկվող հանցագործությունը:

2014 թվականի հունիսի 21-ի «Հայաստանի Հանրապետության քրեական օրենսգրքում փոփոխություններ և լրացումներ կատարելու մասին» թիվ ՀՕ-114 օրենքի ընդունմամբ ՀՀ քրեական օրենսգրքում կատարված փոփոխություններով ՀՀ քրեական օրենսգրքի 190-րդ հոդվածի 5-րդ մասով սահմանված՝ նախորդող հանցակազմերի շրջանակը լայնացավ՝ իր մեջ ներառելով ընդհուպ նույն օրենսգրքի «բոլոր հանցագործությունները», որով «*նախորդող*» համարվեցին բոլոր այն հանցագործությունները, որոնց կատարման արդյունքում առաջացել կամ ստացվել է հանցավոր եկամուտ²:

Փողերի վլացման համատեքստում նախորդող և հաջորդող հանցագործությունների հարաբերակցության, նախորդող հանցագործության ապացուցողական շեմի, դրա շրջանակում անձի անմեղության կանխավարկածի հիմնախնդիրների հետ կապված տեսական հայեցակետերը տարբեր են:

Ի. Զայտաևը նշել է, որ հաջորդող հանցագործությունը հասարակական վտանգավորություն է ձեռք բերում նախորդող հանցագործության հետ համակցված: Ընդ որում, անձին հաջորդող հանցագործության համար պատասխանատվության ենթարկելու համար անհրաժեշտ է հաստատել հենց նախորդող հանցագործության կատարման փաստը: Հանցագործության կատարման փաստը կարող է հաստատվել մեղադրական դատավճռով և նախնական քննություն իրականացնող մարմնի որոշմամբ քրեական հետապնդումը դադարեցնելիս և միայն այն դեպքում, եթե գործով հավաքված ապացույցները **պարունակում են տվյալներ սկզբնական հանցագործության կազմի վերաբերյալ**³:

Օ. Յակիմովը նշում է, որ հանցագործության հատկանիշներ մատնանշող տվյալների բավարարությունը որոշվում է պետության իրավասու մարմինների

¹ Ընդունվել է 14.12.2004 թվականին, ուժի մեջ է մտել 22.03.2005 թվականին: Տե՛ս ՀՀՊՏ 2005.01.21/5(377) Հոդ.88:

² Տե՛ս օրենքի հիմնավորումները՝ www.parliament.am կայքում:

³ Տե՛ս *Зайтеев И.Р.*, Легализация преступных доходов как предшествующее преступление // Право: современные тенденции: материалы IV Междунар. науч. конф. (г. Краснодар, февраль 2017г.) - Краснодар: Новация, 2017, էջ 105-107:

կողմից: Հետևաբար՝ լվացվող դրամական միջոցների կամ այլ գույքի ձեռքբերումը համարվում է հանցավոր ոչ թե նախորդող հանցագործության համար դատավճռի օրինական ուժի մեջ մտնելու պահից, այն պահից, երբ դատախազը, քննիչն այդ ձեռքբերման մեջ կտեսնեն **բավարար թվով տվյալներ, որոնք ցույց են տալիս հանցագործության հատկանիշներ**⁴:

Հակառակ տեսակետն է արտահայտել տեսաբան Վ. Վերինը՝ նշելով, որ «բնական է, որ օրինականացվող գույքի ծագման աղբյուր հանդիսացող հանցագործության կատարման փաստը պետք է սահմանվի դատարանի դատավճռով: Նման դիրքորոշումը համապատասխանում է Ռուսաստանի Դաշնության Սահմանադրության 4-րդ հոդվածին (անմեղության կանխավարկածի սկզբունք): Հակառակ դիրքորոշումը, այսինքն՝ այդ փաստի որոշումը նախաքննական մարմնի կողմից, ըստ էության, կհակասի ազգային օրենսդրության մոտեցմանը»⁵:

Միջազգային-իրավական փաստաթղթերի ուսումնասիրությունը ևս փաստում է, որ փողերի լվացման վերաբերյալ քննություն իրականացնելիս նախորդող հանցագործության համար բնավ անհրաժեշտ չէ օրինական ուժի մեջ մտած դատավճռի առկայություն:

Այսպես՝ «Հանցավոր ճանապարհով ստացված եկամուտների լվացման, հետախուզման, ազգրավման ու բռնագրավման և ահաբեկչության ֆինանսավորման դեմ պայքարի մասին» 2005 թվականի մայիսի 16-ի Վարշավայի կոնվենցիայի (այսուհետ՝ Վարշավայի կոնվենցիա)⁶ 9-րդ հոդվածի 5-րդ և 6-րդ մասերի համաձայն՝ «Կողմերից յուրաքանչյուրը պետք է հավաստիացնի, որ նախորդող հանցանքի համար նախկին կամ ներկա դատվածությունը նախապայման չէ փողերի լվացման համար դատապարտելու համար:(...) Կողմերից յուրաքանչյուրը պետք է հավաստիացնի, որ, սույն հոդվածի համաձայն, փողերի լվացման համար դատապարտումը հնարավոր է այն դեպքում, երբ ապացուցված է, որ սույն հոդվածի 1-ին կետի «ա» կամ «բ» ենթակետերում նշված գույքն ի հայտ է եկել նախորդող հանցանքի արդյունքում՝ առանց հանցանքը ճշգրիտ նշելու անհրաժեշտության»:

Եվրոպական միության կողմից 2018 թվականի հոկտեմբերի 23-ին ընդունված թիվ 2018/1673 հրահանգի 3-րդ հոդվածի 3-րդ մասն անդամ պետություններին պարտավորեցնում է ձեռնարկել անհրաժեշտ միջոցներ՝ ապահովելու համար, որ՝

« (ա) նախորդող կամ միաժամանակյա դատապարտումը հանցավոր գործունեության համար, որից ստացվել է գույքը, (փողերի լվացման հանցակազմով) դատապարտման համար նախապայման չէ:

⁴ Տե՛ս Якимов О.Ю., Легализа (отмывание) доходов, полученных преступным путем, как преступление международного характера, էջ 121:

⁵ Տե՛ս Преступления в сфере экономической деятельности (часть 2: преступления в сфере предпринимательства) (ст. 169-175, 178-180, 183-184, 191, 195-197 УК РФ), Национальный исследовательский университет). URL: [https://www.hse.ru/data/2014/11/20/1101124038/Преступления% 20в% 20сфере% 20экономической%20деятельности \[2\].pdf](https://www.hse.ru/data/2014/11/20/1101124038/Преступления%20в%20сфере%20экономической%20деятельности%20[2].pdf) (15.04.2021 թ.):

⁶ Վարշավայի կոնվենցիան Հայաստանի Հանրապետության կողմից վավերացվել է 2008 թվականի հունիսի 2-ին:

(ը) (փողերի լվացման հանցակազմով) դատապարտումը հնարավոր է, եթե հաստատվի, որ գույքը բխում է հանցավոր գործունեությունից, առանց պահանջելու, որ հաստատվեն այդ հանցավոր գործունեությանն առնչվող բոլոր փաստական տարրերը կամ բոլոր հանգամանքները, ներառյալ հանցագործի ինքնությունը. (...)»:

Եվրոպական միության քրեական արդարադատության համագործակցության գործակալության կողմից կազմված զեկույցի համաձայն՝ ներպետական մակարդակում նախորդող հանցագործությունների ապացուցման պահանջը խոչընդոտում է փողերի լվացման դեմ արդյունավետ պայքարի իրականացմանը: «Փողերի լվացման դեմ պայքարի մեկ հատուկ դատավարական խոչընդոտ առաջ է գալիս, երբ ազգային օրենսդրությունը պահանջում է, որ ճշգրտորեն հաստատվի փողերի լվացմանը նախորդող հանցանքը: Գործերի հետ Եվրոջասոթի աշխատանքը ցույց է տալիս, որ կազմակերպված հանցավոր խմբերը հաճախ դիվերսիֆիկացնում են իրենց հանցավորությունը, թմրանյութերի վաճառքը կարող է հանդիսանալ մարդկանց թրաֆիքինգով հանցավոր բիզնեսի մի մաս, և թմրամիջոցներ տեղափոխող անձը կարող է թրաֆիքինգի ենթարկվել սեռական շահագործման համար: **Նախորդող հանցանքը ճշգրտորեն հստակեցնելու պահանջները կարող են հատկապես բարդացնել փողերի լվացման դեմ պայքարը»**:

Ավելին, հանցավոր նպատակներով կանխիկի օգտագործման վերաբերյալ իրականացված ուսումնասիրությունների հիման Եվրոպական ոստիկանական գործակալությունն արձանագրել է, որ՝ «Կանխիկ միջոցների վերաբերյալ իրավապահ մարմինների կողմից հաղորդված ամենակարևոր խոչընդոտը շարունակում է մնալ կանխիկ միջոցների և հանցավոր գործունեության միջև կապի հաստատման մարտահրավերը: **Եվրոպական իրավապահ մարմիններից շարունակելով փողերի լվացման հանցակազմով հետապնդում իրականացնելու համար պարտավոր են ցույց տալ նախորդող հանցագործությունը (հաշվի առնելով, որ կանխիկը, ըստ ներկայացնողի, գործիք է, սա դժվարին խնդիր է, և կանխիկին առնչվող հաջող հետաքննությունը հաճախ ենթադրում է ավանդական միջոցների օգտագործում)»**⁸:

Նույն մոտեցումն է որդեգրված նաև Ֆինանսական միջոցառումների աշխատանքային խմբի (ՖԱԹՖ-ի) հանձնարարականներով:

Հանձնարարական 3-ի բացատրական մեկնաբանության 4-րդ կետի համաձայն՝ փողերի լվացման հանցագործության առարկա կարող է լինել ուղղակիորեն կամ անուղղակիորեն հանցավոր ճանապարհով ստացված ցանկացած տեսակի գույք՝ անկախ դրա արժեքից: Գույքի՝ հանցավոր ճանապարհով ստացված լի-

⁷ Fraud, EUROJUST News, Issue No. 4 - July 2011, online at EUROJUST News. (<https://www.europol.europa.eu/publications-documents/why-cash-still-king-strategic-report-use-of-cash-criminal-groups-facilitator-for-money-laundering>)-(15.04.2021թ.).

⁸ Why is cash still king? A strategic report on the use of cash by criminal groups as a facilitator for money laundering, European Police Office, 2015, 7 (<https://www.europol.europa.eu/publications-documents/why-cash-still-king-strategic-report-use-of-cash-criminal-groups-facilitator-for-money-laundering>)-(15.04.2021թ.).

նելու փաստն ապացուցելիս **չպետք է պարտադիր լինի, որ նախորդող հանցագործության համար անձի նկատմամբ կայացված լինի մեղադրական դատավճիռ⁹:**

Այս հարցին անդրադարձել է նաև Ռուսաստանի Դաշնության գերագույն դատարանի նախագահությունը՝ նշելով հետևյալը. «անձի գործողություններում փողերի լվացման հանցագործության հարկանիշների առկայության հարցի որոշման ժամանակ դատարանները պետք է պարզեն, թե արդյո՞ք գործի մեջ կան ապացույցներ, որոնք վկայում են այն մասին, որ ֆինանսական գործառնություն կամ այլ գործարք կատարած անձին **արժանահավատորեն հայտնի է եղել դրամական միջոցների և այլ գույքի հանցավոր ծագման փաստը**»¹⁰: Սակայն ոչ մի տեղ նախագահությունը չի պարզաբանում, թե ինչ է պետք հասկանալ «արժանահավատորեն իմացության» ներքո, ինչն էլ պրակտիկայում հանգեցնում է տարակարծությունների¹¹:

Մինչույն ժամանակ, Եվրոպական դատարանն իր նախադեպային իրավունքի շրջանակում իրավական դիրքորոշում է արտահայտել այն մասին, որ՝ **գույքի հանցավոր ծագումը կարող է հաստատվել անուղղակի ապացույցների հիման վրա**, այդ թվում՝ եզրահանգումներ անելով, որ մեղադրյալը հրաժարվում է **ներկայացնել բացատրություններ** գույքի ծագման առնչությամբ¹², իսկ քրեական գործերով արդար դատաքննության հայեցակարգի հետ համատեղելի է դիմումատուի վրա իր գույքային իրավիճակի վերաբերյալ **հավաստի բացատրություններ տալու պարտականություն դնելը**¹³:

«Վճռաբեկ դատարանի վերը հիշատակված՝ *Ա. Սուքիասյանի* վերաբերյալ գործով, որով արձանագրվել է, որ փողերի լվացման քննության օբյեկտ հանդիսացող գույքի վերաբերյալ անուղղակի, սակայն իրենց ամբողջության մեջ դրա՝ հանցավոր ճանապարհով ծագած լինելու մասին ողջամտորեն վկայող հանգամանքներ կարող են հանդիսանալ՝

- տվյալ անձի եկամուտների կամ այլ նյութական միջոցների ու ակտիվների հարաբերակցությամբ քննության առարկա հանդիսացող գույքի անհամաչափ բարձր արժեքը,
- տվյալ գույքը հանցավոր ճանապարհով ստացված լինելու մասին վկայող

⁹ Տե՛ս նույն տեղում, էջ 46:

¹⁰ Տե՛ս Постановление Пленума Верховного Суда Российской Федерации от 7 июля 2015 г. № 32 «О судебной практике по делам о легализации (отмывании) денежных средств или иного имущества, приобретенных преступным путем, и о приобретении или сбыте имущества, заведомо добытого преступным путем»:

¹¹ Տե՛ս *Лапунин М.М.*, Вторичная преступная деятельность: понятие, виды, проблемы квалификации, криминализации и пенализации, Москва, Волтерс Клувер, 2006, էջ 26:

¹² Տե՛ս, *mutatis mutandis*, Մարդու իրավունքների եվրոպական դատարանի՝ *Zschüschen v. Belgium* գործով 2017 թվականի մայիսի 2-ի որոշումը:

¹³ Տե՛ս Մարդու իրավունքների եվրոպական դատարանի՝ *Grayson and Barnham v. United Kingdom* գործով 2008 թվականի սեպտեմբերի 23-ի որոշումը, գանգատներ 19955/05 և 15085/06, կետեր 49, 23: Տե՛ս նաև, *mutatis mutandis*, Մարդու իրավունքների եվրոպական դատարանի՝ *Zschüschen v. Belgium* գործով 2017 թվականի մայիսի 2-ի որոշումը, գանգատ 23572/07, կետ 30:

որոշակի տվյալների առկայությունը,

- գործի լուծման տեսանկյունից էական նշանակություն ունեցող հանգամանքները¹⁴:

Նույն որոշմամբ ՀՀ Վճռաբեկ դատարանը, անդրադառնալով փողերի լվացմանը նախորդող հանցագործության հաստատված լինելու համար նախորդող հանցագործության վերաբերյալ օրինական ուժի մեջ մտած դատավճռի առկայության հարցին և զարգացնելով նախկինում իր կողմից արտահայտած իրավական դիրքորոշումն առ այն, որ պարտադիր չէ նախորդող հանցագործության վերաբերյալ օրինական ուժի մեջ մտած դատավճռի առկայությունը, ինչպես նաև պարտադիր չէ, որ հանցավոր ճանապարհով ստացված եկամուտների օրինականացման մեջ մեղադրվող անձը որևէ առնչություն ունենա նախորդող հանցագործության հետ¹⁵, արձանագրել է, որ փողերի լվացման առարկա հանդիսացող գույքի հանցավոր ծագումը հաստատելու համար անհրաժեշտ չէ ոչ միայն նախորդող հանցագործության վերաբերյալ օրինական ուժի մեջ մտած դատական ակտի առկայություն, **այլև տվյալ գույքի հանցավոր ծագման փաստը կարող է հաստատվել՝ անկախ նախորդող հանցագործության՝ հիմնավոր կասկածից վեր ապացուցողական չափանիշով հաստատված լինելու պայմանից**¹⁶:

Այս համատեքստում տեղին է վկայակոչել նաև Մարդու իրավունքների եվրոպական դատարանի՝ «Փամ Հոանգն ընդդեմ Ֆրանսիայի» գործով վճիռը, որում արձանագրված իրավական դիրքորոշումները դրվել էին նաև ՀՀ քրեական օրենսգրքի 310.1-րդ հոդվածով լրացնելու վերաբերյալ օրենքի նախագծի հիմնավորումներում¹⁷: Նշյալ գործում պաշտպանության կողմը չի ներկայացրել արդարացնող ապացույցներ, իսկ մեղադրյալը հրաժարվել է տալ որեւէ բացատրություն: Մարդու իրավունքների եվրոպական դատարանը, քննելով դիմողի բողոքը, ընդունել է, որ անթույլատրելի ոչինչ չկա այն ենթադրությունում, թե անձը, որը տիրապետում է ընդհանուր առմամբ արգելված որեւէ բանի, պարտավոր է բացատրել այդ փաստը, հակառակ դեպքում նա կճանաչվի մեղավոր¹⁸:

Հարկ է նշել նաև, որ նախորդ կետում նշված միջազգային չափորոշիչների ուժով՝ փողերի լվացման մեջ մեղադրվող անձի նկատմամբ՝ քննության առարկա գույքի ծագման վերաբերյալ բացատրություններ տալու պարտականություն սահմանելը, համապատասխանում է միջազգային չափորոշիչներին, և քրեական գործով արդար դատաքննության հայեցակարգի պահպանման տեսանկյունից

¹⁴ Տե՛ս, *mutatis mutandis*, վերը հիշատակված՝ *Աշոտ Սուքիասյանի* գործով Վճռաբեկ դատարանի՝ 2021 թվականի ապրիլի 14-ի թիվ ԵԷԴ/054/01/15 որոշման 22-րդ կետը:

¹⁵ Տե՛ս *mutatis mutandis*, Արսեն Սարգսյանի գործով Վճռաբեկ դատարանի՝ 2011 թվականի փետրվարի 24-ի թիվ ԵԿԴ/0090/01/09 որոշման 11-րդ կետը:

¹⁶ Տե՛ս, *mutatis mutandis* Աշոտ Սուքիասյանի գործով Վճռաբեկ դատարանի՝ 2021 թվականի ապրիլի 14-ի թիվ ԵԷԴ/054/01/15 որոշման 22-րդ կետը:

¹⁷ Տե՛ս [http://www.parliament.am/drafts.php?sel=showdraft&DraftID=8494&Reading=0&fbclid=IwAR3N9-kdYo9GJA4rSzebPQ14cjUpAUqbG_4bdWmczo05myywm3Lur87oZmQ:-\(15.04.2021թ.\):](http://www.parliament.am/drafts.php?sel=showdraft&DraftID=8494&Reading=0&fbclid=IwAR3N9-kdYo9GJA4rSzebPQ14cjUpAUqbG_4bdWmczo05myywm3Lur87oZmQ:-(15.04.2021թ.):)

¹⁸ Տե՛ս, *mutatis mutandis*, *Case of Pham Hoang v. France*, գանգատ թիվ 13191/87, 1992 թվականի սեպտեմբերի 25-ի վճիռը:

իրավաչափ է: Ընդ որում՝ անձի բացատրություններն իր հերթին պետք է լինեն կոնկրետ, ստուգելի և հավանական, իսկ հակառակի դեպքում պետք է հաստատվի խնդրի առարկա գույքի հանցավոր ծագումը:

Ամփոփելով վերոշարադրյալը՝ կարծում եմ, որ հետագա օրենսդրական զարգացումները և իրավակիրառ պրակտիկան պետք է ընթանան այն ճանապարհով, որ ընդգծվի փողերի լվացման «ինքնավարությունը» և այն կախված չլինի նախորդող հանցագործության փաստի հաստատումից: Այսինքն՝ իմ համոզմամբ, իրավակիրառ փողերի լվացման փաստը հաստատելու համար չպետք է կանգնի նախորդող հանցագործության կատարված լինելու փաստը հաստատելու խոչընդոտի առջև և այդ շրջանակներում ապացուցման բեռի բաշխման փոփոխությունը, ուստի և անմեղության կանխավարկածի նահանջը հանուն լեգիտիմ ակնկալիքի ինքնին պետք է դիտարկվի համաչափ և արդարացված:

Շեղանարար՝ անկախ նախորդող հանցագործության վերաբերյալ մեղադրական դատավճռի առկայությունից կամ նախորդող հանցագործության ապացուցված լինելու հանգամանքից՝ միայն այնպիսի փաստական տվյալների ամբողջությունը, որով հնարավոր կլինի որջամիտ ենթադրություն անել՝ քննության օբյեկտ հանդիսացող գույքի՝ ենթադրյալ հանցագործության արդյունքում առաջացած լինելու հանգամանքի մասին, և հակառակի մասին փաստարկների բացակայությունը ինքնաբավ կլինի անձի արարքում փողերի լվացման հանցակազմի առկայությունը հաստատելու և քրեաիրավական գնահատական տալու համար:

Annotation. The subject of this article is the scope of the issues arising from it, which is the basis for concealing the criminally obtained property, giving it a legal basis, in the sense of the law, as a basis for criminalizing “predicate offences” as money laundering. In the above-mentioned context, of particular interest are issues related to the degree of provability of the predicate offences, therefore, issues related to the basic principle of the presumption of innocence, the ratio of predicate offences to subsequent ones, which were addressed in the work.

Аннотация. Предметом исследования в данной статье являются вопросы сокрытия имущества, приобретенного преступным путем, придания ему правового основания при криминализации «предыдущего преступления». В контексте изложенного особый интерес представляют вопросы, связанные со степенью доказанности предшествующего преступления, в частности, касающиеся основного принципа презумпции невиновности, соотношения предшествующих преступлений к последующим, которые и находятся в центре нашего внимания.

Բանալի բառեր - Փողերի լվացում, անմեղության կանխավարկած, նախորդող հանցագործություն, ապացույց, գույք, քննություն, միջազգային-իրավական փաստաթղթեր, կոնվենցիա, զեկույց, որոշում:

Keywords. Money laundering, presumption of innocence, predicate offence, evidence, property, investigation, international legal documents, convention, report, decision

Ключевые слова: *отмывание денег, презумпция невиновности, предшествующее преступление, доказательства, собственность, расследование, международно-правовые документы, конвенция, отчет, решение.*

Մ. Մելիքյան - ՀՀ Վճռաբեկ դատարանի աշխատակազմի իրավական փորձաքննությունների ծառայության գլխավոր մասնագետ, իրավագիտության մագիստրոս, էլ. հասցե՝ melikmelikyan1994@gmail.com:

Ներկայացվել է խմբագրության 26.04.2021 թ., տրվել է գրախոսության 26.04.2021 թ., երաշխավորվել է իրավաբանական գիտությունների թեկնածու, դոցենտ Տիգրան Սիմոնյանի կողմից, ընդունվել է տպագրության 14.05.2021 թ.: